

RESOLUCIÓ ICV-Dones amb Iniciativa 4t Congrés de Dones del Baix Llobretat

El cicle de creixement econòmic no es va aprofitar per superar les desigualtats i les discriminacions que a tots els àmbits afectaven a dones i homes. El model econòmic no va tenir en compte els costos i els riscos socials i ambientals que hi anaven associats. Així, la precarietat laboral, el gran volum de treball submergit o no remunerat, o la petjada ecològica que es produïa, no han estat objecte d'interès per a regular-ne i perseguir-ne les males pràctiques amb contundència. L'economia va créixer sobre la base de l'especulació, la sobreexplotació de recursos naturals i el consum insostenible de béns.

La manca de voluntat política en fer una societat més benestant, on les necessitats reals i quotidianes ocupessin un lloc central a la nostra economia, ha fet que la crisi que estem patint hagi incrementat les desigualtats socials i de gènere.

Les dones estem enfront d'un escenari amb molts i greus riscos. La precarització en el món del treball, genera l'augment de la pobresa i el risc d'exclusió social, especialment a les llars amb dones amb criatures o dones soles, joves o grans.

La hegemonia del pensament neoliberal a Europa i ultraconservador, a Espanya, i les seves receptes per sortir de la crisi a base de retallades en els serveis públics i els drets, estan afavorint la recessió econòmica i tenen un impacte negatiu en la cohesió i la justícia social i, especialment, en l'equitat de gènere.

ICV i Dones amb Iniciativa proposem alternatives tenint en compte com les dones són agents de canvi social i econòmic. Així, davant la política del dolor o d'austeritat de la dreta, nosaltres plantejarem **noves polítiques de reactivació econòmica** i davant de qui planteja un model d'Estat de Benestar assistencialista i caritatiu, nosaltres plantejarem **les bases del paradigma dels drets socials i la defensa dels serveis públics**.

ICV i Dones amb Iniciativa plantejarem un canvi de nivell productiu que sigui alhora un canvi en les relacions entre dones i homes, introduint propostes que modifiquin allò que en el sistema perjudica les dones.

La nova economia ha de tenir en compte la dimensió ambiental i la dimensió de cura com a eixos que generen sinèrgies positives. Sí toca ocupar-se del **medi ambient** i sí toca ocupar-se de **l'equitat de gènere**, perquè tant des de la perspectiva econòmica, com des de la perspectiva social, aquestes dimensions són escenaris de futur.

Les empreses del sector mediambiental i tot el teixit d'empreses reconvertides amb sistemes de producció mediambientalment sostenibles, com a empreses d'aposta estratègica i amb futur no poden reproduir la desigualtat de gènere present en la vella economia. Cal doncs, apel·lar a la responsabilitat de l'Estat per garantir la igualtat d'oportunitats.

Enfortir l'equitat dins dels sectors d'ocupació verda significa aplicar mecanismes correctors de les desigualtats estructurals i culturals:

- Facilitant l'accés de les dones a les formacions tècniques i tecnològiques
- Afavorint la inversió pública en reconversió de sectors quan s'apliquin criteris de feminització. (automòbils)
- Promovent l'autocupació i l'emprenedoria femenina amb microcrèdits i avals,
- Apostant per la contractació, per part de l'Administració, d'empreses que incorporin el concepte de justícia de gènere (presència, remuneració, tracte, presa de decisions)

La nova economia ha de ser l'oportunitat per a les empreses que fan bé les coses i actuen amb responsabilitat social. No podem seguir premiant el frau, la manca de democràcia, la manca de justícia social a dins de les empreses, l'ambició i l'especulació. Hem de donar suport a qui fa i vol fer la feina ben feta. Per tant, situar-nos en un canvi de valors al món del treball, lluny de l'amiguisme i la corrupció.

Posar la cura de les persones en un lloc central de l'economia productiva té grans avantatges en relació als reptes de l'economia del futur perquè no genera consums energètics i materials com d'altres sectors i, a més, són llocs de treball no deslocalitzables

L'atenció a les persones és un sector altament feminitzat, tant a l'economia formal, com a la submergida i a la no-remunerada. És també, un sector subdesenvolupat al nostre país, per tant, amb molt recorregut per fer:

- Augmentant la despesa pública i creant les infraestructures i equipaments necessaris per esmenar el dèficit en serveis de benestar
- Creant una xarxa d'empreses públiques dedicades a la cura que faci emergir l'economia submergida que manté a moltes dones sota el llindar de la pobresa, sense drets laborals i fora del sistema de protecció social.
- Apostant des de les Administracions per la contractació pública a empreses que practiquin la responsabilitat social i s'ajustin als criteris de "justícia social i de gènere".

La inversió pública en el sector de la cura, només és possible fent canvis profunds en la política fiscal. Regulant la recaptació de tributs i aplicant una progressivitat justa i un sistema de preus públics on qui més té més paga.

Posar la cura al centre de l'economia no només és una mesura útil i eficient per a la reactivació econòmica és, també, la possibilitat de potenciar i dignificar un sector fortament feminitzat i precaritzat. A la vegada que tindrà efectes sobre la vida quotidiana de les dones, que són qui assumeixen majoritàriament la cura a les famílies i hem d'aconseguir els recursos necessaris per a una major conciliació laboral, familiar i personal.

En conclusió, les mesures d'ajustos estructurals, d'austeritat, de dolor, de retallades han transferit els costos de la crisi a la vida de les dones. La crisi té rostre de dona i són els nostres drets el que es dóna com a moneda de canvi per pagar les vergonyes del sistema financer i dels culpables d'aquesta crisi.

Davant d'aquesta realitat, el nostre silenci és la pitjor resposta. Ens toca, doncs, continuar lluitant perquè les dones sabem molt bé, que les conquestes que hem fet al llarg de la història, han estat conquestes de les dones que han comportat un benefici per a tota la ciutadania.